

[OWDOWIENIE *sb n*

A sg owdowi(e)ni(e).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. owdowieć.

Stracenie współmałżonka (przez żonę); orbatio, orbit as, viduatio Cn [czyje]: przyjaciele o podściwość/ aby im ich fromotną śmiercią pomázana nie była/ prośili: żony owdowienie swoje vkázowali SkarŻyw 64.

Cf **OWDOWIEĆ**

FP